

970714-1

Náleží k závažným nedostatkům evropské filosofické tradice, že – zejména od dob Descartových – zaměňuje i myšlenkově dva významy původně latinského slova „corpus“, ve francouzštině pak „le corps“; a stejně tak musíme vzdát chválu češtině, která naopak rozlišuje mezi tělem a tělesem. Právě u Descarta to úzce souvisí s jeho zcela předsudečným chápáním všech živých bytostí jako pouhých strojů, tj. jako pouhých (mrtvých) těles, jako prostorových útvarů, které nemají nic společného s myslí a myšlením (jakožto druhou konečnou substancí, totiž *res cogitans*, věcí myslící). V češtině se tělesem míní cosi neživého, kdežto tělem naopak něco (přinejmenším původně a normálně) živého. Ten rozdíl však sahá ještě dál: každé živé tělo představuje sice jakési více nebo méně nepravidelné těleso, ale tím tělesem „jest“, jak je zvykem říkat, kdežto tělo náleží k živé bytosti tak, že je „má“.

(Písek, 970714-1.)